

[Finansministeren.]

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag er omdelt.

Jeg gør opmærksom paa, at Eksemplarer af den højtærede Finansministers Tale vil blive omdelt umiddelbart efter Mødets Slutning.

Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 19³⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v.

Mødet hævet Kl. 16¹⁵.

71de Møde.

Fredag den 20. Juli Kl. 19³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 945; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 867).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Allerede fra Krigens og Besættelsens første Tid var der Enighed om, at man, saa vidt det overhovedet

var muligt, skulde undgaa enhver Form for Inflation. Der har ogsaa været Enighed om, at et af de Midler, man skulde anvende for at undgaa Inflation, var gennem Lovgivningsforanstaltninger og paa anden Vis at prøve at hindre, at større eller mindre Grupper af Befolkningen fik øget deres Realindtægt med den deraf flydende Risiko for, at Midlerne gik paa Jagt efter den dalende Varebeholdning. Det har imidlertid vist sig, at alene det, at Besættelsesmagten kunde trække ubegrænset paa Nationalbanken og sende Milliarder ud i Omsætningen, gjorde det umuligt at hindre, at store Indtægter og efterhaanden ogsaa store nye Formuer opstod.

Vi stod altsaa ved Krigens Slutning i den ejendommelige Situation, at Landet som Helhed var blevet fattigere, og at de fleste af Landets Borgere var blevet fattigere, medens en Gruppe — hvor stor den var, kan vi altsaa ikke sige paa dette Tidspunkt — ikke blot var blevet rigere, men i mange Tilfælde havde faaet sin Formue endda betydeligt forøget. Denne Situation er uholdbar. Den er det først og fremmest, fordi det var urimeligt, at der, samtidig med at man paalagde Flertallet af Befolkningen store Afsavn, hindrede, at Arbejdere, Funktionærer og Tjenestemænd fik blot en taalelig Udligning i deres Løn for den Prisstigning, der fandt Sted, skar Købeevnen ned for store Grupper, at der da samtidig var en mindre Gruppe, som ikke blot kunde bevare sin Købeevne i de vanskelige Aar, men endda lægge ny Formue op. Men Situationen er i Virkeligheden ikke alene uholdbar af den Grund, at der ikke var Mening i de Ofre, der blev bragt, naar andre kunde udnytte den vanskelige Tid til at skaffe sig en privilegeret Stilling; den er ogsaa, saaledes som Landet ligger, i den kommende Tid økonomisk uholdbar, og det er nødvendigt at træffe Foranstaltninger for at faa en Sanering bragt i Stand.

Vi har derfor Ret til at vente, at der — paa samme Maade som der var enstemmig Tilslutning til den personlige Udrensning, der fandt Sted gennem den nye Straffelov, Tjenestemandsdømstole, og hvad dermed fulgte — vil være enstemmig Tilslutning til den økonomiske Udrensning. Vi regner med, at denne Enighed ikke alene bunder i den Opfattelse, at der skal foretages Repræssalier over for dem, der udnyttede Landets økonomiske Vanskeligheder til personlig Fordel, men først og fremmest i, at der skal tilvejebringes finansielle Forhold, der er holdbare, saaledes som vor